

træder Ejendommens Besiddelse, har han Krav paa, at Tyendet skal „fortsætte Tjenesteforholdet, i hvert Tilfælde naar han efterkommer den i § 29 ommeldte Forpligtelse til at stille Sikkerhed for Lønnen“.

I § 31 findes Bestemmelser, der regulerer Forholdet, naar Husbonden flytter. Der blev i Folketinget indføjet en Bestemmelse, hvorefter Tyendet ogsaa har Ret til at forlade Tjenesten, hvis Husbonden flytter fra Land til By eller omvendt.

I §§ 32—37 findes Bestemmelser om, hvornaar enten Tyendet eller Husbonden kan ophæve Tyendeforholdet paa Grund af Misligholdelse, og der findes da ogsaa i den nugældende Tyendelov anført Eksempler paa Tilfælde, som berettiger Husbonden eller Tyendet til at opsige Tyendeforholdet straks. Der har ogsaa i Folketinget været en Del Diskussion om, hvorvidt man udtrykkelig burde nævne disse Misligholdelsestilfælde eller ikke, men det blev vedtaget dernede i Folketinget at nævne dem. I § 38 og følgende Paragraffer findes der Bestemmelser om et Nævn, der skal afgøre Tvistigheder i Tyendesager, og der blev bl. a. i Folketinget indføjet en Bestemmelse om, at mindst eet af Medlemmerne i dette Nævn skal være et Tyende. Endvidere er der i § 43 optaget en Bestemmelse om, at hvor der under en saadan Tyendesag nedlægges Paastand paa andet eller mere end Tjenesteforholdets Opløsning, og Forlig ikke kan opnaas, tiltrædes Nævnet af Stedets Retsbetjent som Formand.

Dette er i det væsentligste Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag, og jeg har ligeledes omtalt de væsentligste Ændringer, som blev foretagne i Folketinget. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Døcker: Som den højtærede Justitsminister udtalte, er Grundlaget for det Lovforslag, som ligger til Behandling paa Tingets Bord i Dag, jo væsentlig taget fra den Betænkning, som den angaaende en Revision af Tyendeloven nedsatte Kommission afgav i 1910, efter at den havde siddet i 5 Aar. Den højtærede Minister omtalte ligeledes de to forskellige Strømninger, der var indenfor denne Kommission. Man kan vel have Lov til at sige, at der blandt Kommissionens 18 Medlemmer var et Flertal paa 11, som mente, det var rigtigt, at der vedblivende var en Lovgivning paa dette

Omraade. Jeg vil straks sige, at jeg har den samme Opfattelse; jeg mener, det er ganske nødvendigt, at vi har en Lovgivning, der ordner Retsforholdet mellem Husbond og Tyende. Thi selv om Tyendets Stilling er undergaaet en gennemgribende Ændring i de sidste Aar — de har for Øjeblikket kommunal Valgret, og af Regeringen er det foreslaaet, at de ogsaa skal have politisk Valgret —, saa vil Forholdet Husbond og Tyende dog vedblive at bestaa. Der vil vedblive at være Husbond, der vil vedblive at være Tyender, altsaa tjenende, der er engageret paa længere Tid, og der bør være en bestemt Lovgivning om, hvorledes de Konflikter, der kan opstaa mellem disse to Parter, skal bilægges. Altsaa, selv om man ophævede Tyendeloven, vilde man ikke kunne ophæve det Forhold, den drejer sig om, og man vilde kun opnaa, at i Stedet for, at man havde en bestemt Linie at gaa efter ved Udredningen af de Strids-spørgsmaal, der kunde foreligge, vilde Afgørelserne mere faa Tilfældighedens Præg. Det er jo ikke saaledes, at Tyendeloven i og for sig bruges ret hyppigt, heldigvis; men det staar dog for den almene Bevidsthed saaledes, at man har en bestemt Maade, hvorpaa saadanne Stridigheder bilægges; og det staar saaledes for den almene Bevidsthed, at naar man ikke havde en saadan Lov at rette sig efter, men kunde enkelte Dommeres Afgørelser som Rettesnor, vilde Afgørelserne altid faa et Individualitetspræg og maaske give forskellige Resultater under i Virkeligheden ganske lignende Konflikter. Jeg finder det altsaa nødvendigt og rigtigt, at vi har en Lovgivning paa dette Omraade.

Det foreliggende Lovforslag er jo væsentlig gaaet ud paa at ændre den bestaaende Lovgivning. Ganske vist er Titelen paa Lovforslaget ikke den samme som Titelen paa den nuværende Lov, der hedder Tyendeloven; dette Lovforslag hedder jo Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende; men det er i og for sig ganske naturligt og rigtigt, at det er blevet saa. Der er i den nugældende Lovgivning visse Forhold, som stammer fra en svunden Tid og som ikke længere passer med de nuværende Forhold. Der var maaske paa Papiret lidt af et vist Underklassestempel i nogle af de Bestemmelser, som staar i den nuværende Tyendelov, som ikke passer med de virkelige Forhold, og som altsaa uden Skade for de reelle Forhold kan fjernes.

Først og fremmest er en af de Ting, som der har været anket mest over, den